

Ersättning för onyttigbliven enskild anläggning kunde inte utgå eftersom fastighetsägarna enligt Va-nämndens mening inte varit ovetande om att allmän va-anläggning i området var nära förestående.

Bakgrund:

TL och MJ äger tillsammans fastigheten Norrköping Nylund 1:12 som är belägen inom verksamhetsområdet för Norrköping Vatten AB:s (nedan kallat bolaget) allmänna vatten- och avloppsanläggning. Den 27 juni 2007 meddelade Byggnads- och miljöskyddsnämnden – under vissa närmare angivna förutsättningar – tillstånd för sökandena att anlägga en markbäddsanläggning för anslutning av bad-, disk- och tvättavlopp (BDT). År 2009 anlade sökandena en trekammarbrunn med infiltrationsanläggning. Projektering av området Nylund-Beckerslund, där den berörda fastigheten är belägen, började i slutet av år 2007 och den praktiska nätutbyggnaden av kommunalt vatten och avlopp började i maj 2009.

Yrkanden:

TL och MJ yrkade att Statens va-nämnd skulle förplikta bolaget att till dem betala 53 000 kr avseende onyttigbliven avloppsanordning.

Bolaget bestred yrkandet.

Fastighetsägarna:

De köpte fastigheten den 12 maj 2006. Redan i början av april 2006 påtalade Miljö och Hälsa att Nylund/Beckerslund inte fanns med i någon va-utbyggnad på länge. Den information som erhöles år 2007 var att frågan om vatten- och avloppsanläggning för området ej var löst, ej planerad och lågt prioriterad. – Strax efter att de vid årsskiftet 2006/2007 tillträtt fastigheten ansökte de om och beviljades bygglov. Vid den tidpunkten var området ännu inte detaljplanlagt och av kommunens hemsida framgick att kommundelen stod först på fjärde plats bland de områden som väntade på detaljplanläggning. Man hade ej ens påbörjat planläggningen. Efter att de förhört sig hos kommunen och fått beskedet att det inte kunde bli fråga om va-utbyggnad i områden som inte var detaljplanlagda, och att en detaljplan i deras område skulle dröja åtminstone två år, ansökte de våren 2007 om att få anlägga en enskild avloppsanläggning. Även Miljö och Hälsa och bolaget uttryckte att det inte var ett alternativ att starta en utbyggnad utan föregående detaljplanering. Utbyggnad skulle ske flera år efter att detaljplanen färdigställts. Eftersom en kommunal utbyggnad skulle ligga cirka fem år framåt i tiden framhärade de att de ville ha en enskild lösning. De har blivit förda bakom ljuset. Information som gavs till dem var att det skulle påbörjas ett detaljplanarbete och inom ”när tid” skulle det vara färdigställt. Bolaget sade att när tid var tre år. Inte någon gång när de ansökte om bygglov eller i ett tidigare skede tillsammans med mäklaren har de fått någon indikation på att vatten och avlopp var förestående inom vad bolaget och Miljö och Hälsa kallar när tid. Snarare fick de klart och tydligt intrycket av att det var långt borta. De undrar hur de skulle kunna förstå att bolaget skulle bygga ut utan att detaljplanera när det tidigare klart och tydligt sagt att området först måste detaljplaneras innan utbyggnad sker. I ett förslag till beslut den 11 januari 2008 beslutas att Nylund/Beckerslund är ett problemområde som skall åtgärdas och att takten på utbyggnaden skall ökas. Enligt beslutsförslaget får bo-

laget i uppdrag att starta va-utbyggnad i Graversfors, Nylund/Beckerslund och Djurön innan arbete med nya detaljplaner i de tre områdena påbörjats samt innan pågående planer färdigställts. Det har inte förut varit ett alternativ att bygga ut nätet utan en detaljplan. – I en promemoria från Miljö- och hälsoskyddskontoret daterad den 10 oktober 2007 har man undersökt möjligheten att bygga ut va-nätet utan detaljplan och också vid samma tidpunkt kommit fram till att så går att göra om man vill. Men dock alltså inte förrän den 18 januari 2008 kommer detta förslag till beslut. Detta styrker att de inte informerats om att området skulle byggas ut utan att först detaljplaneras. – Även deras mäklare hade informerats om att en avloppsutbyggnad inte var nära förestående. Annars hade han givetvis haft det med i sin objektsbeskrivning för att få mer betalt för fastigheten. Mäklaren kunde inte lägga utgångspriset högre då han fått besked om att varken kommunalt VA eller ett enskilt avlopp var en möjlighet. Enligt mäklaren hade en tomt med denna storlek och i ett sådant attraktivt område haft minst det dubbla utgångspriset om det varit klart att man kunnat installera vatten och avlopp. – Inte i något dokument från 2006/2007 från t.ex. stadsbyggnadskontoret nämns Nylund/Beckerslund som aktuella utbyggnadsområden utan Marby/Unnerstad, Eksund, Graversfors/Skriketorp, Maxiområdet, Oxelbergen, Humpeområdet samt Bråvalla i Åby med många flera låg i kommunens plan enligt bolagets egna årsberättelser och diarieanteckningar. Också på kommunens egen hemsida fanns under en längre tid (2006/2007) en prioriteringslista upplagd med områden som var bedömda med ettor, tvåor etc. och de områden som var tvåor skulle framöver detaljplaneras och senare utbyggas och i den turordningen befann sig Nylund/Beckerslund. De vill att bolaget skall redovisa sin prioriteringslista som fanns att tillgå på deras hemsida vid tidpunkten för deras ansökan om enskilt avlopp. Där var deras område lågt prioriterat. Att kommunen sedermera tycks ha prioriterat upp va-utbyggnaden i deras område skall inte gå ut över deras möjligheter till ersättning.

I kontakterna med kommunen var de hela tiden tydliga med att det i första hand var en kommunal anslutning de var intresserade av, men alternativet att lösa behovet genom en gemensamhetsanläggning diskuterades också. – Bolaget framhåller i att de informerats om när vatten och avlopp skulle vara utbyggt i Nylund. Med stöd av alla grannar i området hävdar de att så inte är fallet. Det har varit många förfrågningar angående områdena Nylund/Beckerslund till Bygglövskontoret, bolaget och Miljö och Hälsa under årtionden då detta är ett attraktivt område. Diskussionen om utbyggnad av kommunalt vatten och avlopp i Nylund/Beckerslund har pågått långt mer än ett tiotal år och utbyggnaden var planerad att påbörjas år 2009. – Informationen om att arbetet skulle påbörjas runt 2009 var också mycket otydlig. Grannar har sedan sin inflyttning fått höra att området är under utveckling och grannarna har åtskilliga gånger nekats tillstånd till att anlägga enskilt avlopp sedan 1980-talet. De undrar hur de denna gång skulle förstå att kommunal utbyggnad nu skulle ske. Bolaget skriver att man i sina planer för området Nylund/Beckerslund varit helt på det klara med att VA-utbyggnad skall ske. Det är kanske möjligt men inte under en relevant tidsperiod då detta som nämnts har pågått sedan tidigt 80-tal. Miljö och Hälsa har hela denna långa period förhållat och flyttat fram utbyggnaden. Många gånger har boende i området fått nya årtal då det planerats utbyggnad men inget har skett. Under lång tid var det heller ingen som fick ett avlopp. För övrigt

motsatte sig även Miljö och Hälsa mycket att de skulle få tillstånd för eget avlopp med motiveringen att "då vill alla ha det". Om de inte fått sin lösning godkänd hade garanterat inte heller utbyggnaden funnits idag. Deras byggnation var startskottet för området och när de blev ett "problem" som banade väg för andra insåg kommunen att det här inte slutar bra om flera skall bygga sina egna lösningar. Det är förstås en ohållbar lösning om alla skall anlägga enskilda avlopp och ohållbart ur miljösynpunkt. – Den 27 juni 2007 fick de av Byggnads- och miljöskyddsnämnden tillstånd för en markbäddsanläggning för anslutning av bad-, disk- och tvättavlopp (BDT) för ett hushåll, intill dess att va-huvudmannen i kommunen (bolaget) anordnat förbindelsepunkt för avlopp och underrättat dem om dess läge. Av beslutet framgick klart och tydligt att va-huvudmannen var skyldig att betala skälig ersättning till dem om anläggningen blev onyttig till följd av att kommunen senare ordnade en allmän va-anläggning. Den 17 januari 2008 godtog Byggnads- och miljöskyddsnämnden en anmälan om ändring av avloppsanordningen, under motsvarande villkor och med motsvarande information om ersättningsmöjligheterna som enligt 2007 års beslut. Att förekomsten av en eventuell detaljplan i området skulle inverka på möjligheten till ersättning för en onyttigbliven va-installation framgår inte av något av besluten. De undrar hur bolaget i ett avtal kan skriva att man skall lösa ut anläggningen, oavsett tidsperspektiv, och sedan strunta i det. Vidare har en tjänsteman vid Miljö och Hälsa informerat dem om att om en utbyggnad av det kommunala nätet skulle ske så skulle kommunen lösa ut deras anläggning. – Det är osannolikt att deras enskilda lösning hade godkänts av kommunpolitikerna om de varit så fullt informerade om förestående utbyggnad som bolaget vill påskina. – Husbygget påbörjades sommaren 2008 och i mars 2009 kunde de flytta in. De anlade en trekammarbrunn med infiltrationsanläggning år 2009. Totalt har de för avloppsinstallationen, dvs. för hela klosett- och BDT-installationen, haft kostnader på omkring 70 000 kr. Av dem bedömer de att 53 000 kr är hänförliga till BDT-anläggningen i de delar som nu blivit onyttiga. – De har förlitat sig på kommunens uppgifter att detaljplaneläggningen skulle påbörjas tidigast år 2009 och har, för att kunna utnyttja huset på avsett sätt, tvingats bekosta en enskild anläggning. Självklart skulle de inte ha investerat i en dyrbar infiltrationsanläggning om de fått tydliga besked från kommunen om vad som gällt för utbyggnaden av den allmänna anläggningen. De skulle inte ha bekostat ett eget avlopp för över 100 000 kr om de vetat att de strax skulle bli tvångsanslutna till kommunalt vatten och avlopp och då betala över 180 000 kr igen. – De vitsordar att de utan lov haft klosettavloppet inkopplat på BDT-installationen under en tid. – Enligt bolaget är en infiltrationsanläggning för bad-, disk- och tvättavlopp primitiv och skall därför ej ersättas. 40 § vattentjänstlagen innehåller inget rekvisit avseende standarden på den va-anläggning som huvudmannen är skyldig att betala skälig ersättning för. Därutöver är den aktuella BDT-anläggningen godkänd i ett ansökningsförfarande hos Miljö- och hälso-skyddskontoret. Påståendet att bolaget inte skulle kunna lösa in en "olaglig" anläggning saknar grund. Fråga är inte om inlösen av någon anläggning utan fråga är om att bolaget enligt nyssnämnda lagrum har skyldighet att betala skälig ersättning för den enskilda anläggning som till följd av utbyggnaden av det kommunala vatten- och avloppsanläggningsnätet blir onyttig. Fråga är alltså ej om att bolaget skall lösa in anläggningen för eget bruk. Detta regleras i 39 § i nyssnämnda lag. De begär ej heller ersättning för någon "olaglig" anläggning.

Bolaget:

Bolaget har beslutat att inte betala ersättning för att fastighetens avloppsanordning blivit onyttig till följd av att kommunalt vatten- och avloppsnät byggts ut. Beslutet grundar sig på att sökandena redan från början (2007) fick svar från Miljö- och hälsoskyddskontoret att det var på gång att man i närtid skulle bygga ut kommunalt vatten och avlopp i området. – 40 § vattentjänstlagen skall användas restriktivt och för ej slutna avlopp endast när fastighetsägaren blivit "lurad" att tro att kommunalt avlopp ej skall komma inom snar framtid. En infiltration för bad, disk och tvättavlopp anses dessutom som en primitiv lösning, vilken som nämnts inte bör ersättas om kunden inte lurats att bygga den, t.ex. om kommunen eller huvudmannen sagt att det inte kommer kommunalt vatten och avlopp inom överskådlig framtid. – Sökandena har hela tiden fått information om att kommunalt vatten och avlopp skall börja byggas ut år 2009. De är med andra ord inte förda bakom ljuset. Informationen till fastighetsägarna har inte varit ottydlig eller ej tillfredställande motiverad. Fastighetsägarna har inte stöd för påståendet att de inte haft vetskap om den förestående utbyggnaden av den allmänna anläggningen. De har redan i ett tidigt skede varit införstådda med avloppsproblematiken i området och att kommunen hela tiden velat begränsa antalet enskilda anläggningar i avvaktan på en utbyggnad av den allmänna anläggningen. Av tillståndsbeslutet för BDT-installationen framgår uttryckligen att bolagets avsikt varit att bygga ut sin anläggning senast år 2009. – Även om det är riktigt att diskussionerna om va-utbyggnad i området pågått till och från under årens lopp har det i vart fall sedan den 7 mars 2007 funnits en gällande plan, "va-planen", som innebar att anläggningen skulle påbörjas år 2009 och stå färdig år 2010. Planen var framtagen av de kommunala förvaltningar och bolag som på olika sätt ansvarar för samhällsbyggnadsfrågorna i kommunen, och det är på va-planen som Byggnads- och miljöskyddsnämndens tillståndsbeslut den 27 juni 2007 har varit grundat. Följaktligen har fastighetsägarna i god tid före dess att de drog igång sitt byggprojekt kunnat förvissa sig om att utbyggnaden av anläggningen var att vänta.

En hållpunkt för bolaget är att det bör finnas en gällande detaljplan för det område inom vilket en va-utbyggnad planeras, men det är inte något formellt krav, och således är frågan om förekomsten av detaljplan inte relevant för prövningen i målet. Det har förts en diskussion om den berörda fastigheten i flera instanser i kommunen. Bolagets utbyggnadsplanering bestäms i den s.k. va-gruppen där planenheten, bygglovsenheten, Miljö och Hälsa samt bolaget är representerade. I gruppen arbetar man fram ett förslag på lång sikt och ett förslag för de närmaste tre åren. Den treåriga planeringen är tänkt att vara mer exakt och den ligger som grund för bolagets planering. I den tioåriga planen kan det bli mindre justeringar beroende på överklagande m.m. – Bygg- och miljökontoret fick in ett antal förfrågningar i samband med att fastigheten såldes 2006/2007. Bland annat informerades TL i samband med fastighetsköpet om att det är svårt att lösa avloppsfrågan enskilt och att det troligen blir ett avslag om en ansökan inkommer till Byggnads- och miljöskyddsnämnden. Motivet till detta var att kontoret ville begränsa antalet enskilda avloppslösningar i området för att avloppsfrågan skulle lösas i ett större sammanhang. Kommunal va-utbyggnad var vid denna tidpunkt planerad att påbörjas under 2009. Denna information förmedlades till TL vid flera tillfällen, bland annat i samband med att förslaget om

enskild lösning diskuterades på bygg- och miljökontoret. I anteckningarna från va-gruppen den 16 februari 2007 framgår det att Miljö och Hälsa tidigare varit i kontakt med sökandena och att Miljö och Hälsa kommer att avslå ansökan om lokalt avlopp. Det framgår även att Planenheten räknade med att påbörja planläggningsarbetet av området under 2008, för att bolaget skall kunna börja med utbyggnaden 2009. Detta bekräftas även av den treåriga verksamhetsplanen.

Fastighetsägarna kom in med en ansökan om att få anlägga avloppsanordning i april 2007. Den 5 juni 2007 avslog Miljö och Hälsa ansökan om BDT-avlopp. I beslutet framgår det att markförhållandena är ogynnsamma och att kommunal utbyggnad av va-nätet kommer att börja år 2009. Det framkommer även att bolaget inte kommer att ersätta enskilda avlopp. Sökandena överklagade beslutet till Byggnads- och miljöskyddsnämnden, som den 27 juni 2007 beslutade att bevilja tillstånd för anläggande av bad-, disk- och tvättavlopp (BDT) förutsatt att fastighetsägaren betalar anläggningsavgift och ansluter sig till kommunalt avlopp när kommunalt vatten och avlopp är framdraget i området. I beslutet, som skickades till fastighetsägarna, står det att bolaget avser att bygga ut kommunalt va-nät senast 2009. Under övriga upplysningar hänvisar nämnden till 40§ vattentjänstlagen.

Bygg- och miljökontoret har upprepade gånger påtalat att området skall anslutas till det kommunala va-nätet inom en nära framtid. Därför är det synnerligen svårt att förstå fastighetsägarnas ovetskap. – I va-gruppen togs ärendet upp den 29 augusti 2007. Projektering av området Nylund-Beckerslund började i slutet av 2007 och den praktiska nätutbyggnaden började i maj 2009. – Bygg- och miljökontoret besiktigade sökandenas avloppsanordning den 4 december 2009. Vid besiktningen konstaterades att vattentoalett installerats i huset. Fastigheten har tillstånd att anlägga en anordning för bad-, disk- och tvättvatten, alltså inte med vattentoalett ansluten. Att sökandena kopplat in toaletten på sitt bad-, disk- och tvättavlopp har dessutom gjort att anläggningen är olaglig. Bolaget kan inte lösa in en olaglig anläggning. Att utan tillstånd ansluta en vattentoalett till en avloppsanordning som före anslutningen inte hade någon vattentoalett ansluten innebär en överträdelse av 13 § förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (1998:899). Miljösanktionsavgiften för denna överträdelse är 3 000 kronor. Ett förslag till beslut om miljösanktionsavgift kommuniceras nu med fastighetsägarna.

Va-nämnden yttrade:

Enligt 40 § lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster, vattentjänstlagen, skall huvudmannen om en enskild anläggning blir onyttig, till följd av att kommunen ordnar eller utvidgar en allmän va-anläggning, betala skälig ersättning till den enskilda anläggningens ägare. Bestämmelsen motsvarar i princip 16 § i 1970 års va-lag, som år 2007 ersattes av vattentjänstlagen.

Utan regler om ersättning för onyttiga anordningar torde enligt regeringen (prop. 2005/06:78 s. 66 f) intresset för fastighetsägaren att inrätta en bra enskild va-anläggning minska. Mot denna bakgrund ansåg regeringen att en eventuell ersättning bör bestämmas till ett belopp som är skäligt med hänsyn till anordningens art, ålder och skick. Möjligen kan, anförde regeringen, viss hänsyn tas

till den nytta för fastighetsägaren som det innebär att fastigheten blir ansluten till en allmän va-anläggning (prop. 2005/06:78 s.66 f). Bostadsutskottet redovisade ingen annan bedömning och riksdagen antog regeringens förslag i denna del.

Fastighetsägarna har redovisat att den avloppslösning som finns på fastigheten är en trekammarbrunn med infiltrationsanläggning (en markbäddsanläggning för anslutning av bad-, disk- och tvättavlopp, BDT). Det är vidare ostridigt att de under en tid utan lov haft klosettavloppet inkopplat på BDT-installationen. Det har inte ifrågasatts att anordningarna blivit onyttiga genom utbyggnaden av kommunens va-anläggning. Mot deras ersättningsanspråk har bolaget anfört att sökandena i vart fall sedan år 2007 fått information om att kommunalt vatten och avlopp skulle byggas ut i området år 2009 och att den avsedda enskilda anläggningen är av primitiv art som endast kunde godtas i avvaktan på utbyggnad av allmän va-anläggning. Den aktuella enskilda avloppsanläggningen kom likväl att utföras år 2009 dvs. samma år som bolaget började bygga ut den kommunala va-anläggningen i Nylund-området.

Genomgående gäller att ersättningspraxis är restriktiv och att ännu helt funktionsdugliga anordningar bedöms vara ekonomiskt avskrivna efter en begränsad tid. Mer primitiva avloppslösningar med icke slutna system har vanligtvis inte ersatts alls oavsett deras ålder och kvalitet. I rättspraxis har det endast undantagsvis utdömts ersättning för sådana avloppsanordningar som utgörs av icke slutna system. Principen kommer bl.a. till uttryck i Va-nämndens beslut BVa 68 från år 1979, som fastställdes av Vattenöverdomstolen (DT 18/1980). En ledande tanke är alltså att va-huvudmännen inte bör belastas med kostnader för inlösen av sådana anordningar som inte kan anses uppfylla tidens krav för en permanent lösning av avloppsförhållandena för en fastighet. Även sådana anläggningar kan dock ersättas om det är skäligt med hänsyn till huvudmannens agerande i fråga om upplysningar angående utbyggnaden av den allmänna va-anläggningen. Om va-huvudmannen sålunda t.ex. meddelat fastighetsägaren att någon utbyggnad inte är aktuell och fastighetsägaren därefter investerat i en enskild avloppsanläggning kan ersättningsrätt föreligga om huvudmannen relativt snart ändå väljer att bygga ut den allmänna anläggningen (se Qviström, Vattentjänstlagen - en handbok s. 91 med där angivna rättsfall).

När ersättning någon gång ändå utdömts har som nämnts avgörande betydelse tillmätts vilken uppfattning fastighetsägaren fått efter kontakter med huvudmannen i fråga om planerna för va-frågan i det berörda området. När kommunen i ett fall byggde ut den allmänna va-anläggningen till en fastighet år 1982 men utan att kommunen förmått visa att fastighetsägaren underrättats om planerna innan denne år 1980 påbörjat installationen av en trekammarbrunn, anförde Va-nämnden: "Med hänsyn ... till den omständigheten, att kommunen så kort tid efter installerandet av den enskilda anordningen dragit fram ledningar till fastigheten, bör – oavsett den betydelse som här kan tillmätas övriga villkor för ersättning enligt 16 § va-lagen – ersättning utgå för brunnen" (BVa 20/1984). Vattenöverdomstolen fastställde Va-nämndens beslut och tillade: "Enligt Vattenöverdomstolens mening bör det inte vara uteslutet att ersättning enligt 16 § va-lagen utgår för en trekammarbrunn i de fall brunnen uppfyller de

sanitära krav som – med hänsyn till markförhållandena och omgivningen i övrigt – kan ställas. Kommunen, som vägrat fastighetsägarna tillstånd till anläggande av sluten tank, har så sent som i december 1979 givit dem tillstånd att anlägga trekammarbrunnen. Härigenom måste kommunen anses ha intagit den ståndpunkten kort tid före utbyggnaden av va-nätet att fastighetens va-fråga lösts på ett tillfredsställande sätt”. (DTV 37/1984).

Utredningen i nu aktuellt mål ger vid handen att planer sedan länge funnits på en utbyggnad av den allmänna va-anläggningen på grund av de problematiska avloppsförhållandena bl.a. i Nylund-området och att Miljö- och hälsoskyddskontoret motsatt sig utförandet av den enskilda avloppsanläggningen på fastigheten Nylund 1:12. Den 13 juni 2007 beslutade Byggnads- och miljöskyddsnämnden dock att ge bifall till ansökan om tillstånd för anläggande av avloppsanläggning för bad-, disk- och tvättavlopp ”under förutsättning att Norrköping Vatten installerar kommunalt vatten och avlopp senast 2009”. Nämnden uppdrog åt Miljö- och hälsoskyddskontoret att handlägga ärendet på delegation. Den 27 juni 2007 meddelades så beslut i ett delegationsprotokoll med tillstånd för anläggande av en markbäddsanläggning för bad-, disk- och tvättavlopp för ett (1) hushåll på fastigheten. Av beslutet framgick vidare bl.a. att utsläpp till markbäddsanläggningen får ske intill det att huvudmannen för den allmänna va-anläggningen har ordnat förbindelsepunkt för avlopp och informerat fastighetsägaren om detta. Under rubriken ”Beskrivning av ärendet” angavs också att Byggnads- och miljöskyddsnämnden, trots Miljö- och hälsoskyddskontorets förslag om avslag på ansökan, valt att bifalla denna under förutsättning att fastigheten skulle anslutas till det allmänna va-nätet som Norrköping Vatten AB avsåg att bygga ut senast 2009. Samma uppgifter framgår även av beslut den 17 januari 2008, om att godta ändring av avloppsanordningen för BDT-vatten på den berörda fastigheten till att gälla för 1½ hushåll. De ifrågakommande besluten torde ha tillställts sökandena. Sökandena har vidare själva uppgivit att utbyggnad utan inväntan på detaljplan definitivt beslutades i januari 2008 dvs. innan fastigheten bebyggdes och ca 1 ½ år innan den enskilda anläggningen installerades.

Mot bakgrund av vad som sålunda förekommit kan sökandena enligt Va-nämndens mening inte ha varit ovetande om att allmän va-anläggning i området var nära förestående och att utbyggnaden skulle komma att inledas år 2009. Att kommunal va-utbyggnad vid tidigare tillfällen diskuterats men inte kommit till utförande förändrar inte bedömningen mot bakgrund av de uppgifter som lämnats dem i meddelade beslut. Med hänsyn till det tidsbegränsade tillstånd som lämnats borde sökandena åtminstone ha kontrollerat med bolaget hur planerna på den avsedda va-utbyggnaden framskridit innan de utförde sin anläggning år 2009.

Att Byggnads- och miljöskyddsnämnden utan reservationer eller närmare upplysningar hänvisat till 40 § vattentjänstlagen om rätten att enligt denna bestämmelse få ersättning för en onyttigbliven anläggning är olyckligt om det, som i detta fall, uppfattats som att ersättning enligt bestämmelsen alltid ska utges och som en utfästelse därom. Hänvisningen är emellertid inte gjord av Norrköping Vatten AB som är huvudman för den allmänna va-anläggningen

och motpart i det va-rättsliga förhållandet till TL och MJ och kan därmed inte ses som någon utfästelse av huvudmannen om att betala någon sådan ersättning. Av handlingarna i målet framgår inte annat än att Norrköping Vattens inställning i stället varit och är att inte ersätta enskilda anläggningar i området. Men även om också bolaget av sökandena skulle uppfattats stå bakom hänvisningen till 40 § vattentjänstlagen har de inte kunnat haft rimligt fog för att räkna med ersättning för den enskilda anläggningen på grund av en sådan hänvisning när anläggningen utförs samma år som de upplysts om att de har att ansluta till bolagets allmänna va-anläggning.

TLs och MJs talan ska på grund av det anförda lämnas utan bifall.

Beslut den 18 juni 2012, BVa 34
Mål nr Va 10/11

Hovrätten lämnade fastighetsägarnas överklagande utan bifall.

Dom den 10 januari 2013 i mål nr M 6561-12.